

РЕШЕНИЕ

№ 3979

гр. София, 17.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2013** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 296269 от 09.12.2019 г., постановено по НАХД № 8458/2019 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление /НП/ № 24/15.01.2019 г., издадено от Директора на областна дирекция по безопасността на храните-С. град, с което на Фондация "Четири лапи", ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.276, ал.1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.471а, ал.2 във вр.с ал.1 ЗВМД.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена чрез пълномощника си адв.Б., в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че за с.з. на 14.10.2019 г., в което е даден ход по същество на делото, не е бил призван. Излага подробни съображения във връзка с неприложимостта на приетото от Съда изключение по чл.323 ЗВМД. Прилага по опис писмени доказателства. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди НП. В с.з. касаторът не изпраща представител, но чрез адв.Б. е подал писмена молба, в която поддържа

жалбата, развива подробни съображения по съществото на правния спор и отправя молба за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация - Фондация "Четири лапи", чрез адв.Х. взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли касационната жалба да бъде отхвърлена.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е основателна поради следните съображения.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Районният съд е приел за изяснена следната фактическа обстановка, при която с разглежданото постановление е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора: На 01.11.2018 г. в 14.30 ч служители на БАБХ-ОДБХ С. град са извършили проверка на ветеринарна клиника със стационар, находяща се в [населено място], [улица], записана в регистъра на ОДБХ С. град под № 2291030, стопанисвана от Фондация "Четири лапи". При проверката е установено, че в клиниката се прилага и съхранява нелицензиран ветеринарномедицински продукт "О." от 100 мл с производител V. - 1 брой със срок на годност до 10.01.2019 г. Препаратът е отразен като закупен на 16.06.2017 г. в дневника на получените и закупените ветеринарномедицински продукти и се употребява към датата на проверката. Установено е също, че във ветеринарното лечебно заведение липсва финансов документ или приемателно-предавателен протокол за ВМП "О.". За резултатите от проверката е съставен Контролен лист за официален контрол на регистрираните ветеринарни лечебни заведения № 2018-726/01.11.2018 г.

На 20.11.2018 г. гл.инспектор в отдел "Здравеопазване на животните" при ОДБХ-С. град е съставил на ответника по касация АУАН № 114/20.11.2018 г., в което нарушението е квалифицирано по чл.276, ал.1 ЗВМД.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на Фондация "Четири лапи" е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.471а, ал.2 във вр.с ал.1 ЗВМД.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд приел, че вмененото на фондацията нарушение се явява недоказано от обективна страна, тъй като наказващият орган не е установил дали процесният продукт, макар и нелицензиран в България, но лицензиран във Франция, не попада в изключенията на чл.323, ал.1 ЗВД.

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е неоснователна.

Не се споделя касационното оплакване за допуснато съществено процесуално нарушение в съдебното производство. Твърдението на касатора, че за с.з. на 14.10.2019 г. не е бил призован, доколкото на л.40 от първоинстанционното дело се намира надлежно връчена на ответника призовка за делото. Дори да не беше налице редовно призоваване на ответника и настоящ касационен жалбоподател за указаната дата, явяването на негов процесуален представител и изявление му да се даде ход на делото, би санирало пропуската на районния съд по призоваването.

С основание касаторът изтъква несъответствие между приетото от Съда, че продуктът

по-скоро регулира обмена на веществата и се назначава при бъбречна недостатъчност и храносмилателни смущения при животните, и публично оповестената кратка характеристика на ВМП, според която същият се използва за стимулиране храносмилателната дейност по време на храносмилателни нарушения и чернодробна недостатъчност. В случая СРС се е предоверил на твърденията на жалбоподателя и настоящ ответник.

На практика Съдът не е приел наличието на изключението по чл.323 ЗВМД, а е отправил към наказващия орган упрек, че не е ангажирал доказателства дали процесният продукт, макар и нелицензиран в България, но лицензиран във Франция (по което обстоятелство не се спори), не попада в изключенията на чл.323, ал.1 ЗВД. Нормата предвижда, когато в Република България няма лицензиран ВМП, подходящ за облекчаване на непоносими страдания на продуктивни животни в даден животновъден обект, ветеринарният лекар може да прилага на своя отговорност лечение със:

1. ветеринарномедицински продукт, лицензиран по реда на този раздел или съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 за друг вид или за същия вид животни, но с други терапевтични показания;
2. лекарствен продукт, лицензиран за хуманни цели в Република България или съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 или
3. лицензиран за употреба ВМП по законодателството на друга държава членка за същия или за друг вид животни за същото или друго болестно състояние - когато липсва продукт по т.1;
4. ветеринарномедицински продукт, приготвен в аптека от правоспособно лице по рецепта на ветеринарен лекар - когато липсва ВМП по т.2 и 3.

От четирите точки на указания нормативен текст районният съд непълно е цитирал само първите три. От друга страна са верни твърденията на касатора за неприложимост на цитираната правна норма, тъй като тя изисква кумулативното наличие на следните фактически дадености: продуктивни животни, подложени на непоносими страдания. В случая такива не са налице, доколкото се установява, че с процесния ВМП са третирани бездомни котки.

Въпреки това съдебното решение следва да бъде оставено в сила, защото е правилно, но само като краен резултат. Съображенията за това са следните:

На първо място следва да се има предвид, че в случая са установени две нарушения. Първото се изразява в прилагане и съхраняване на нелицензиран ВМП "О."; а второто – в липсата на финансов документ или приемателно-предавателен протокол за същия ВМП. За двете нарушения обаче е наложена само една имуществена санкция, и така санкционираното юридическо лице не е наясно с това за кое от двете установени нарушения му е наложена административната санкция. Нещо повече: описанието на второ нарушение го свързва и с погрешна правна квалификация. Записано е в текста на НП, че "Във ветеринарното лечебно заведение липсва финансов документ или приемателно-предавателен протокол за ВМП "О.", съгласно чл.369, ал.3 ЗВД, с което е нарушена разпоредбата на чл.276, ал.1 ЗВД". Правилото на чл.369, ал.3 ЗВМД (ред. ДВ-бр.7 от 2013 г.) предписва при доставките на ВМП да се издава финансов документ или се подписва предавателно-приемателен протокол, в който се посочват видът, количеството, партидният номер и срокът на годност на ВМП и/или активната субстанция и датата на доставка. Следователно данните в случая сочат наличие на нарушение по чл.369, ал.3 от закона, което обаче е погрешно квалифицирано по

чл.276, ал.1 ЗВМД.

На второ място касационната инстанция установи, че АНО погрешно е определил приложимата санкционна норма. Определяйки деянието като общо нарушение на разпоредбите на ветеринарномедицинското законодателство, наказващият орган погрешно е наложил санкция по чл.471а, ал.2 ЗВМД. Тази норма в приложимата редакция към момента на проверката предвижда за други нарушения на този закон, както и на актове по прилагането му, на юридическо лице или едноличен търговец да се налага имуществена санкция от 500 до 2000 лв. за първо нарушение. От текста на санкционната норма е видно, че тя е обща, защото се отнася за всички непосочени нарушения по закона от чл.411 до чл.471 и от чл.471б до чл.471е.

В закона обаче е налице специалната санкционна разпоредба на чл.450, която предвижда санкция за лице, което предлага за употреба или съхранява нелицензиран за употреба ВМП. В случая е констатирано съхранение на нелицензиран ВМП "О.", поради което е следвало да се приложи специалната норма на чл.450 ЗВМД, която дерогира общата. Налагането на имуществена санкция по погрешната правна норма е довело до незаконосъобразността на същата.

На трето място касационната инстанция установи, че деянието "прилагане" на нелицензиран ВМП е несъставомерно. В легалната дефиниция за ветеринарномедицински продукт по § 1, т.9 ЗВМД е посочено, че това е субстанция или комбинация от субстанции, които могат да се прилагат за профилактика или лечение на болести при животни; или да се използват за възстановяване, коригиране или промяна във физиологичните функции при животни чрез фармакологично, имунологично или метаболитно въздействие или за диагностициране на болестите. Анализът на цитираната разпоредба налага извода, че прилагането на ВМП представлява въвеждането му в животинския организъм или използването му за профилактика и лечение на болести; или за възстановяване, коригиране или промяна във физиологичните му функции. В приложимата, но неприложена от АНО санкционна разпоредба на чл.450 е предвидена санкция само за деяние, изразяващо се в предлагане за употреба на нелицензиран ВМП. За деяние, изразяващо се в "прилагане" на нелицензиран ВМП, санкция не е предвидена.

Като е отменил постановлението, макар и с други мотиви за това, първоинстанционният съд е постановил съдебен акт, който е правилен като краен резултат и същият следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на осн. чл.222, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 296269 от 09.12.2019 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8458/2019 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

